

9.

UDRŽUJTE OBĚŤ V NAPĚTÍ – CO BUDE DÁL?

Jakmile někdo ví, co od vás může čekat, kouzlo je tatam. Ba co víc, vy jste mu předali svou moc! Sváděnou osobu vést dál a stále mít navrch se dá jediné tak, že vytvoříte napětí, vykalkulované překvapení. Lidé zbožňují záhady; to je klíč k lákání je ještě dál do vaší sítě. Chovejte se tak, aby si museli klást otázku, co máte za lubem? Když uděláte něco, co od vás nečekali, vyvoláte velmi příjemný pocit spontánnosti – už nedokáží vytušit, co přijde dál. Budete stále o krok napřed a v čele. Poskytněte své oběti vzrušení tím, že náhle změníte směr.

Klíče ke svádění

Dítě je obvykle svěhlavé, tvrdohlavé stvoření, které vždycky schválně udělá opak toho, co po něm chcete. Existuje však jeden případ, kdy se dítě rádo své typické svěhlavosti vzdá: když se mu slíbí překvapení. Třeba nějaký zabalený dárek, hra s nepředvídatelným koncem, cesta na neznámé místo, napínavý příběh s překvapivým koncem. Když dítě čeká na překvapení, jeho vůle je oslabená. Je ve vaší moci, dokud před ním máváte určitou možností. Tento dětinský návyk je schovaný hluboko v našem nitru a díky němu zažíváme elementární lidskou radost: být vedený někým, kdo ví, kam jde, a bere nás s sebou. (Možná že naše radost z toho, že nás někdo bere s sebou, spočívá v zapomenuté vzpomínce, jak nás někdo doslova nosil, když jsme byli malí.)

Počítám s tím, že Francouze překvapím. Odvážný čin lidí rozruší a velká novinka je ohromí.
Napoleon Bonaparte, z publikace *Napoleon*,
Emil Ludwig

Podobné vzrušení zažíváme, když sledujeme nějaký film nebo čteme napínavou knihu: tehdy jsme v rukou režiséra nebo spisovatele, který nás vede, provádí různými zákrutami a zvraty. Sedíme a obracíme stránky, blaženě zotročeni napětím. Stejnou rozkoš prožívá žena vedená dobrým tanečníkem; přestane se bránit a nechá druhého, aby dělal, co je třeba. Zamilování se zahrnuje předtuchu; chystáme se vydat novým směrem, vstoupit do nové životní etapy, v níž bude všechno jiné, neznámé. Sváděná osoba chce být vedena, nesena jako dítě. Jestliže jste předvídatelný, kouzlo brzy vyprchá; všední život je předvídatelný. Vaše oběť nesmí nikdy předem znát, co bude

dál – jaká překvapení pro ni máte nachystané. Stejně jako u dítěte i její přirozená svéhlavost bude oslabená, dokud ji budete držet v nejistotě.

*To, co je zajímavé, se vždycky řídí tímto pravidlem:
Když člověk ví, jak překvapit, vždycky vyhraje. Energie druhé osoby je dočasně utlumená; nedokáže jednat.
Søren Kierkegaard, Svůdcův deník*

Existuje spousta druhů promyšlených překvapení: zničehonic dané osobě pošlete dopis, nebo ji vezmete někam, kde ještě nikdy nebyla. Nejlepší ze všeho jsou ale překvapení, jež odhalí něco nového o vaší povaze. To je třeba pečlivě připravit. Během oněch prvních pár týdnů bude mít vaše oběť sklon vynášet o vás ukvapené soudy, založené na tom, jak působíte navenek. Možná vás pokládá za trochu plachého, praktického či puritánského.

Vy víte, že takoví doopravdy nejste, ale chováte se tak ve společnosti. Ponechejte jí ten dojem a klidně ho ještě trochu umocněte, ale ne přehnaně: například vyvolejte zdání, že jste ještě rezervovanější než obvykle. To vám umožní náhle ji překvapit něčím troufalým, poetickým nebo škodolibým. Jakmile na vás změní názor, opět ji překvapte. Jelikož se bude snažit pochopit, co jste vlastně zač, vlastně na vás bude pořád myslet.

Překvapení vytváří situaci, kdy lidé odhazují své obranné zdi a tudíž je mohou zaplavit nové pocity. Pokud je překvapení příjemné, svůdný jed jim pronikne do žil, aniž by si toho byli vědomí. Jakákoliv náhlá událost má podobný efekt; zaútočí na naše emoce dřív, než máme šanci začít se bránit.

Náhlé a nečekané věci nejenže v sobě mají něco svůdného, ale také maskují manipulaci. Náhle se někde objevte, řekněte nebo udělejte něco nečekaného, a lidé nebudou mít čas pochopit, že váš tah byl promyšlený. Vezměte je na nějaké nové místo, jako kdyby vás to náhle napadlo, nečekaně jim svěřte nějaké tajemství. Emocionálně je to otevře a budou příliš zaskočení, než aby vás prokoukli. Všechno, co se stane náhle, působí přirozeně, a všechno, co působí přirozeně, má svůdné kouzlo.

Pokud jste na očích veřejnosti, musíte se tento trik s překvapením naučit. Lidé nudí nejenom jejich vlastní život, ale i ti, kdo je mají před nudou chránit. Jakmile vytuší, že váš další krok je předvídatelný, sežerou vás zaživa. Umělec Andy Warhol se měnil z jedné podoby či role na druhou, přičemž nikdo neuměl říct, co přijde jako další: výtvarník, filmař, lev salonů. Stále mějte v rukávu nějaké překvapení. Abyste si udrželi zájem veřejnosti, udržujte lidi v nejistotě a dohadech. Ať vás moralisté obviňují z neupřímnosti, z toho, že nemáte páteř. Ve skutečnosti vám jen závidí svobodu a hravost, které odhaluje vaše veřejná persona.

Symbol:

Horská dráha. Vozík jede pomalu nahoru, pak vás náhle vymrští do vzduchu, smete na stranu, přetočí vzhůru nohama, hází všemi možnými směry. Pasažéři se smějí a ječí. Jsou nadšení možností odevzdat se, přenechat řízení někomu jinému, kdo je bude vrhat nečekanými směry. Jaké další vzrušení je čeká za dalším rohem?

10.

VYUŽIJTE ĎÁBELSKOU MOC SLOV, ABYSTE ROZSÉVALI ZMATEK

Není snadné přimět lidi poslouchat; jsou pohlceni svými vlastními myšlenkami a touhami a na ty vaše jim nezbyvá čas. Klíčem k tomu, abyste je přiměli naslouchat vám, je říkat jim to, co chtějí slyšet, naplnit jejich uši tím, co jim je příjemné. V tom spočívá podstata svůdných řečí. Rozpalte pocity dané osoby naléhavými větami, lichoťte jí, uchláchojte její obavy, zaplavte ji fantazií, sladkými slovy a sliby, a nejenže vám bude naslouchat, ale ztratí sílu odolávat vám. Mluvte však nejasně, ať si do vašich slov vkládá význam, jaký sama chce. Využijte i psaní, abyste podnítili fantazii a vytvořili zidealizovaný obraz sebe sama.

Klíče ke svádění

Málokdy přemýšlíme, než něco řekneme. Je v lidské povaze vypustit z úst, co nám přijde na jazyk – a obvykle je to něco o nás samotných. Slova používáme hlavně na to, abychom vyjádřili své pocity, názory a myšlenky. (Také abychom si stěžovali a hádali se.) Je tomu tak proto, že jsme v podstatě sebestřední – osoba, která nás zajímá nejvíc ze všech, jsme my sami. Do určité míry to tak musí být a po většinu našeho života na tom není nic špatného; docela dobře se nám tak funguje. Jenomže při svádění to omezuje náš potenciál.

Ten, kdo neumí psát dopisy a vzkazy, se tudíž nikdy nestane nebezpečným svůdcem.
Søren Kierkegaard, *Bud'* – anebo

Tvrdím, že žádný muž, který má jazyk, není mužem, pokud si svým jazykem neumí získat ženu.
William Shakespeare, *Dva šlechtici z Verony*

Svádět nelze bez schopnosti vcítit se do jiné osoby, proniknout do její psychiky. Klíčem ke svůdné mluvě nejsou slova, jež pronášíte, ani svůdný tón hlasu; je to radikální změna pohledu a zvyku. Musíte přestat říkat první, co vás napadne – naučit se ovládat nutkání žvanit a ventilovat své názory. Klíčem je pokládat slova nikoliv za nástroj pro sdělování skutečných myšlenek a pocitů, ale za nástroj pro matení a mámení.

Rozdíl mezi normální a svůdnickou řečí je jako rozdíl mezi hlukem a hudbou. Hluk je v moderním životě stále přítomný, otravná věc, kterou vypneme, když to jde. Naše běžná mluva je jako hluk – lidé nás poslouchají jen napůl, když tlacháme o sobě, ale jejich myšlenky jsou většinou na míle daleko. Jednou za čas nastraží uši, když řekneme něco, co je zasáhne, ale trvá to jen do chvíle, než se pustíme do další historky o sobě. Už v dětství se naučíme tento druh hluku vypínat (hlavně když jsou jeho zdrojem naši rodiče).

*Má paní přede mnou zamkla. Vrátil jsem se zpátky
k veršům a komplementům, mým přirozeným zbraním.
Křehká slova odsouvají těžké závory na dveřích. V po-
ezii je magie; její moc dokáže stáhnout z nebe krvavý
měsíc, zvrátit chod slunce, roztrhnout hada napůl či přimět
řeku plynout proti proudu. Dveře takovému kouzlu
neodolají, odemkne i ty nejpevnější zámky. Jen epika
je můj konec. S rychlým Achillem se nikam nedostanu,
ani s Atreovými syny. A ten starý, jak jen se jmenuje, co
promarnil dvacet let kvůli válčení a cestování, chudák
Hektor vláčený prachem – to je k ničemu. Ale zaplavte
mladou dívku něžnými slůvky a dřív nebo později bude
jako koloušek, bohatě se vám odmění za vaši námahu.
Takže sbohem, legendární hrdinové, něco za něco,
jež nabízíte, mě neláká! Houf krasavic upadajících do
mdlob z mých milostných písní, toť to, co chci.*
Ovidius, *Lásky (Amores)*